

varssomme med at faae for Meget ind i Lovudkastet. Det er kun dets Mening at lette Afdgangen — det er Hovedhensigten — for Barnemoderen til at faae sit Bidrag. Det er egentlig Hovedhensigten med Lovforslaget, og saa nytter det virkelig ikke at komme med en Del forskjelligt andre Thing, thi saa vilde man ogsaa kunne komme med Arveretten efter Barnefaderen og Vignende. Jeg tror, det er heldigt, man saa meget som muligt holder sig til den Grund, af hvilken Lovforslaget er fremlagt, nemlig for at faae Barnemoderen et let Afgang til at faae sit Bidrag, og det er jo rimeligt, at jo flere Spørgsmaal vi drage ind, desto vanskeligere vil det være at faae Lovforslaget fremmet, navnlig da der jo kun er et Par Dages Tid tilbage. Jeg vil blot endnu ganske kort omtale, hvad det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgkreds (Leth) sagde. Han mente, at Følgen af dette Lovforslag og vor Ændring vilde være, at Bidragene i Fremtiden blive større, men det er en komplet Misforstaaelse. Der er i § 1 udtrykkelig henvist til de Love, der nu gjælder, og i disse Love staar udtrykkelig, at Barnefaderen skal betale mindst Halvdelen af, hvad Børnets Røgt og Pleie koster. Jeg tror altsaa ikke, man kan sige, at Bidraget derfor bliver større, og navnlig maa jeg henvise til, at naar den hvitærede Justitsminister for nogle Maanedes siden har udsendt et Cirkulære, saa betyder det ikke Andet, end at Justitsministeriet blot har villet minde Ørighederne om deres Pligt, minde dem om, at de hidtil have sat Barnefaderen til et for lille Bidrag, og beder dem om i Fremtiden at holde sig Lovene efterrettelig. Andet er det ikke. Bestemmelsen om, at Bidraget kan udstrækkes fra Børnets 14de til dets 18de Aar have allerede delvis i Forveien, men saa vidt jeg erindrer, kan det kun ske, naar Fattigvæsenet maa overtage Børnets Pleie. Saa talte ogsaa det ærede Medlem om en større Byrde for Kommunerne. Det kan jeg ikke rigtig indse, at der er. Man kan ikke forlange af Barnefaderens Forsørgelsekommune mere end det Bidrag, som Barnefaderen er sat i, og man kan med Bestemthed sige, at det Bidrag, Barnefaderen bliver sat i, ikke er større, end at det ikke overstiger, hvad der er nødvendigt til Børnets Underhold. Det Æneste, man kan sige, der sker ved denne Lov, er, at Byrderne blive noget om lagte, idet nemlig

Barnefaderens Forsørgelsekommune i visse Tilfælde kommer til at betale Bidraget, medens det, hvis denne Lov ikke er til, bliver Moderens Forsørgelsekommune, der kommer til at betale det, som er nødvendigt til Børnets Underhold. Det er kun en lille Omægning af Byrderne fra den ene Kommune til den anden i bestemte Tilfælde, men Størrelsen er som hidtil. Jeg skal hermed slutte.

Sammenlæb: Jeg vil kun sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 1, som er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang). Jeg vilde have ønsket, om Udvalget havde kunnet slutte sig til dette Forslag, og da særlig, at et Medlem af Udvalget kunde have staaet ved Siden af Forslagsstilleren, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm). Han har jo særlig gjort sig til Talsmand for disse Samfundets Stedhørn, som han siger. Det havde altid gavnnet Sagen noget i Retning af at faae Forslaget vedtaget, naar flere Medlemmer havde sluttet sig til det. Naar det heder i Betænkningen, at Udvalget havde havt lyst til at gaa noget videre, men at det ikke turde af Frygt for at berede Forslaget. Vanstigeligheder med Hentyk til at faae det gienneført i denne Samling, saa vil jeg dertil sige, at da der nu er gaaet saa mange Aar hen, inden der er kommet Noget frem til det Bedre paa dette Omraade, har et Aar fra eller til ingen Betydning. Jeg kan for mit personlige Vedkommende ikke gaa udenom det Forslag, og særlig har jeg Erfaring for, at de Mennesker, som aldrig have kjendt deres Fader eller Moder, naar de høre Børn kalde paa deres Forældre, med vort Hjerte ubryde: Jeg har aldrig kunnet kalde paa mine Forældre, jeg har aldrig kjendt dem. Jeg siger derfor, frem med Navnet paa Forældrene, hvad enten de høre til de høiere eller lavere Kasser; Enhver bør være sit Navn bekjendt. Ja, frem med Navnet saaledes, at disse Børn faae fuld Sikkerhed for, at de kunne komme til at kjende deres Forældre. Disse ældgamle Bestemmelser, som ere over 100 Aar gamle, have kastet et Lør over disse Navne, og de burde for længe siden være udlevede. Jeg vil haabe, at den ærede Forslagsstiller vil drage Omhu for, at vi ved Afstemning her i Salen kunne se,